

Στη σκιά του πολέμου στη Γάζα εορτάστηκε η 18η επέτειος εκλογής και ενθρόνισης του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεοφίλου

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Στη σκιά του πολέμου στη [Γάζα](#) εορτάστηκε την Τετάρτη 22 Νοεμβρίου 2023 η 18η επέτειος της εκλογής και ενθρόνισης του Μακαριωτάτου [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄](#).

Στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως τελέστηκε Δοξολογία προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου και συνιερουργούντων Αρχιερέων του Θρόνου, Αγιοταφίτων Ιερομονάχων, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων από τις ενορίες του Ισραήλ και των κατεχομένων περιοχών που μπόρεσαν να έρθουν και να τιμήσουν την επέτειο εν μέσω της έκρυθμης εμπόλεμης κατάστασης, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και λοιπών διακόνων.

Έψάλλε ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών δεξιά και ο κ. Άγγελος Γιαννόπουλος αριστερά.

Παρέστη ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοσόπουλος και μέλη της Ελληνικής παροικίας.

Μετά τη Δοξολογία εκφωνήθηκαν προσφωνήσεις προς τον Μακαριώτατο Πατριάρχη κ.κ. Θεόφιλο στη Μεγάλη Αίθουσα του Θρόνου.

**Στην προσφώνηση του ο Γέρων Αρχιγραμματέας Σεβασμιώτατος
Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος ανέφερε:**

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ πόλις τῆς Γάζης τιμᾶται διά τῆς μνείας αὐτῆς εἰς τό βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τῆς ἀρχηγόνου Ἐκκλησίας. Εἰς Γάζαν κατηθύνετο «ὁ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης βασιλίσσης

Αἰθιοπῶν», ὅτε ἄγγελος Κυρίου ἐπληροφόρησε τόν ἀπόστολον Φίλιππον καί «ἐπλησίασε τό ἄρμα αὐτοῦ, ἐκατήχησε καί, ὅτε εὗρον ὕδωρ, ἐβάπτισεν αὐτόν». (Πράξ. 8, 38). Ἀκολουθῶς ἀπό τοῦ 306 μ.Χ, ἡ Γάζα καί τά περίχωρα αὐτῆς ἀπετέλεσαν τήν περιοχὴν τῆς ἱεραποστολικῆς, μοναχικῆς καί κοινωνικῆς δράσεως τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου. Μεταξύ τῶν ἐτῶν 395 καί 421 μ.Χ. ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης ἐλθὼν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἅγιος Πορφύριος, χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος Γάζης, ἐγκατέστησε καί κατωχύρωσε, δι' ἁγώνων πολλῶν, τόν Χριστιανισμόν εἰς Γάζαν. Ἐπὶ τῶν θεμελίων τούτων ἀπό τοῦ 743 μ.Χ. ἐπὶ δεκαετίαν ὠκοδόμησε τό ποιμαντικόν αὐτοῦ ἔργον Κοσμάς Ἱεροσολυμίτης ὁ μελωδὸς ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ τῆς Γάζης.

Ἡ πόλις αὐτὴ μετὰ τοιαύτης ἐνδόξου χριστιανικῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας, ἐπιζήσασα τῶν πολιτικῶν κατακτήσεων καί μεταλλαγῶν τῆς ἱστορίας, φεῦ! μαστίζεται καί ἐρημώνεται σήμερον ὑπὸ πολεμικῶν ἐχθροπραξιῶν, τῶν ὁποίων αἱ συνέπειαι, ἐρείπια οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, πολὺ δέ πλέον ἀπώλειαι ζωῶν ἀθῶων ἀμάχων, γυναικῶν καί παιδίων, «ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς», προκαλοῦν σπαραξικάρδιον ὁδύνην, μεταξύ δέ τούτων καί τά 18 θύματα ἐκ τῶν χρησιμοποιούντων εἰσέτι ὡς καταφύγιον τήν ἱεράν Μονὴν ἁγίου Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου.

Ὑπὸ τήν σκιάν τῶν ζοφερῶν καί τραγικῶν γεγονότων τούτων καί ἐν πνεύματι συμμετοχῆς πρὸς τόν χειμαζόμενον λαόν καί τό Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον ποίμνιον εἰς Γάζαν, τό Πατριαρχεῖον καί ἡ ἐν αὐτῷ γεραρά Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης ἐφέτος δέν ἐορτάζει πανηγυρικῶς, ἀλλὰ ποιεῖται μνείαν ἐκκλησιαστικῶς, διά Δοξολογίας εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ γεγονότος τῆς πρό ἐτῶν δέκα καί ὀκτώ σύν Θεῷ ἐπαξίας καί εὐλογημένης ἐκλογῆς, ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐν συνεχείᾳ Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος, εἰς τόν μαρτυρικόν καί ἔνδοξον Θρόνον τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τήν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν Σύναξιν συνεχίζοντες καί εἰς τήν ἱστορικὴν ταύτην

αΐθουσαν τοῦ Πατριαρχείου, ἄξιον καί δίκαιον θεωροῦμεν νά ἀναφέρωμεν ὅτι τήν τιμητικήν ἀλλά καί πολυεύθυνον Πατριαρχικήν Ποιμαντορίαν ταύτην ἀνέλαβεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μετά τοῦ βάρους ἐπὶ τῶν ὤμων Αὐτῆς τῶν παρανόμων συμφωνιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπεθήκευσαν ἀνυπολογίστου ὑλικῆς καί πολιτιστικῆς ἀξίας περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τά ξενοδοχεῖα Imperial καί Petra τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ, διά τήν ἀναίρεσιν τῶν ὁποίων ἀνυποχώρητος ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀπεδύθη εἰς δικαστικούς καί ἄλλους ἀγῶνας ἀπαιτήσαντας τεράστια χρηματικά ποσά.

Ἐχουσα ὡς μίαν τῶν προτεραιοτήτων τοῦ ἔργου Αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τήν διατήρησιν τῆς περιουσίας ταύτης εἰς τήν πλήρη ἰδιοκτησιακὴν διαχείρισιν τοῦ Πατριαρχείου, κυρίως διά τήν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνέκαθεν ἀπροσκόπτου προσβάσεως τῶν χριστιανῶν ἡγετῶν καί προσκυνητῶν πρὸς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, δέν παρέλειψε τήν μέριμναν τῆς εὐπρεπείας τοῦ Ναοῦ τούτου διά τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τά μετά τῶν Φραγκισκανῶν καί τῶν Ἀρμενίων ἐπιτελούμενα συντηρητικά ἔργα τοῦ δαπέδου τῆς Ροτόντας καί τοῦ χώρου κάτωθι τοῦ Ἑπτακαμάρου καί νοτίως αὐτοῦ. Οὐχ ἦττον εἰς τήν ἐσωτερικὴν εὐπρέπειαν καί λαμπρότητα τοῦ Καθολικοῦ τὰ μέγιστα συνετέλεσε ἡ συντήρησις καί ἡ ἐπανεγκατάστασις τῶν παλαιῶν πολυλελαίων Ρωσικῆς κατασκευῆς δι' εἰδικῶν ἐκ Ρωσίας ἀφιχθέντων συντηρητῶν ἀλλὰ καί δωρητῶν τῇ κατευθύνσει καί συνεργασίᾳ τοῦ ἐκ Κύπρου συντηρητοῦ εἰκόνων καί χειρογράφων κ. Σταύρου Ἀνδρέου, συνεχίζοντος τό συντηρητικόν αὐτοῦ ἔργον δι' ἐπεκτάσεως εἰς τὰ παλαίτυπα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῆς αἰθούσης κάτωθι τοῦ Πατριαρχείου καί εἰς τὰς εἰκόνας τῆς Πινακοθήκης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως αὐτῶν εἰς τό προετοιμαζόμενον μουσεῖον, στεγαθησόμενον εἰς τήν συντηρουμένην καί ἀνακαινιζομένην οἰκίαν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου.

Μνημονευτέον ὡσαύτως ὅτι ἔντονοι ὑπῆρξαν αἱ προσπάθειαι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διά τῆς συστρατεύσεως καί κινητοποιήσεως τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ἱεροσολύμων εἰς μίαν κοινὴν δυναμικὴν χριστιανικὴν μαρτυρίαν ὑπὸ τήν ἡγεσίαν τοῦ Πατριαρχείου πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανῶν εἰς τήν γενέτειραν αὐτῶν Ἀγίαν Γῆν ἐκ τῶν προσβολῶν καί ἐπιθέσεων, λεκτικῶν καί φυσικῶν, τῶν ριζοσπαστικῶν ἀκράϊων Ἰουδαϊκῶν στοιχείων, μία τῶν ὁποίων τυγχάνει καί ἡ ἄχρι τοῦ νῦν συνεχιζομένη κατάληψις τοῦ προσκειμένου τῇ Σχολῇ καί τοῦ κοιμητηρίου τῆς Ἀγίας Σιών χώρου ἰδιοκτησίας τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς τούς ἀδιακόπως δέ ἐπισκεπτομένους τό Πατριαρχεῖον Προξένους ἄλλων κρατῶν καί αὐτῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως μεγάλην κατεβάλατε προσπάθειαν εἰς τήν ὑπ' αὐτῶν κατανόησιν καί θεώρησιν τοῦ παράγοντος τῶν θρησκειῶν, Ἰουδαϊκῆς, Χριστιανικῆς καί Μουσουλμανικῆς καί τῶν σεβασμάτων αὐτῶν, ὡς τῆς

βάσεως διά τήν επίλυσιν τοῦ πολιτικοῦ Παλαιστινιακοῦ προβλήματος, οἴκοθεν διατηρουμένου τοῦ καθεστῶτος τῆς Παλαιᾶς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Διά τῶν ἐνεργειῶν Ὑμῶν, Μακαριώτατε, προεβάλατε τό Πατριαρχεῖον εἰς τήν ἀρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν τοῦ ἀρχαιοτάτου χριστιανικοῦ καθιδρύματος μεγίστης θρησκευτικῆς, πολιτιστικῆς καί εἰρηνευτικῆς προσφορᾶς καί ἐμβελείας καί πέραν τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν. Τοῦτο συνάγεται ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Ὑμῶν, ἀρχομένου τοῦ παρελθόντος μηνός Σεπτεμβρίου, εἰς τήν διοργανωθεῖσαν τῇ συνεργασίᾳ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας Ἐκθесιν, εἰς τό Οἰκουμενικόν Κέντρον τοῦ ΠΣΕ εἰς Γενεύην, εἰς τήν ὁποίαν ἐπαρουσιάσατε τήν πρό τινων ἐτῶν ἀνακαινισθεῖσαν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως τῆς Βηθλεέμ ὡς τήν καρδίαν καί τήν ἀσπίδα προστασίας τῆς ταυτότητος τοῦ χριστιανικοῦ καί ὅλου τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ. Ἐπίσης τοῦτο συνάγεται καί ἐκ τῆς ἐπισκέψεως Ὑμῶν εἰς τήν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν εἰς Βρυξέλλας, κατὰ τήν ὁποίαν ἐπανελάβατε τήν ἀνάγκην προστασίας τῶν δικαιωμάτων τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, οὐχ ἥττον καί διά τῆς συμμετοχῆς Ὑμῶν ὡς προσκεκλημένου τιμῆς εἰς τήν στέψιν τοῦ βασιλέως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου Καρόλου Γ΄ δι' ἐλαίου καθαγιασθέντος εἰς τόν Πανάγιον Τάφον. Ὡσαύτως συνάγεται καί ἐκ τῆς προσφάτου ἐπισκέψεως Ὑμῶν εἰς τόν Πάπαν Φραγκῖσκον εἰς Βατικανόν, ὅτε ἀπευθύνατε καί πάλιν ἔκκλησιν διά τήν προστασίαν τῶν ἀπειλουμένων χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί ἐξεδηλώσατε τήν δέσμευσιν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου διά διαμεσολάβησιν πρὸς διάλογον, χάριν τῆς εἰρηνεύσεως μεταξύ Ρωσίας καί Οὐκρανίας καί πρὸς διάλογον χάριν τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἐδραιώσεως τοῦ σχίσματος εἰς τήν διασαλευθεῖσαν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Εἰς τόν διάλογον δέ μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ἐπίσης ἐσυνέχισε νά συμμετέχῃ διά τήν κατὰ τό δυνατόν προσέγγισιν καί παρουσίασιν παρὰ τὰ ὑφισταμένας δογματικὰς διαφορὰς μιᾶς κοινῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας πρὸς τόν πάσχοντα κόσμον ἐκ ποικίλων δεινῶν καί ζητοῦντα παραμυθίαν. Ἀπόδειξις τούτου καί ὁ φιλοξενηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου διάλογος μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὁλοκληρώσας ἐσπευσμένως τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, λόγω τοῦ ἀρξαμένου εἰς Γάζαν πολέμου.

Οὐχ ἥκιστα μνημονευτέον ὅτι ἀπὸ τῆς ὡς μή ὤφελε ἐνάρξεως τοῦ καταστροφικοῦ πολέμου τούτου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης εἰς συνεχεῖς προέβη διαβουλεύσεις μετὰ τῶν ἄλλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν διά τὰς ἀπὸ κοινοῦ ἐκκλήσεις καταπαύσεως τοῦ πυρός καί διακηρύξεις καταδίκης τῶν ἐπιθέσεων, ἐξ ὧν πολυάριθμοι οἱ ἀθῶοι πληγέντες ὡς τὰ θύματα τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὁποίων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐτέλεσε μνημόσυνον εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί τὰ θύματα τοῦ εἰς Γάζαν νοσοκομείου τῆς Ἀγγλικανικῆς

Ἐκκλησίας εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τά ἀξιοχρέως μνημονεύμενα σήμερον ἐνταῦθα, Μακαριώτατε, ἀποτελοῦν ἑρανίσματά τινα μόνον ἐκ τῆς πλουσίας Ποιμαντικῆς δραστηριότητος τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου τῇ ἐμπνευσμένη καθοδηγήσει καί συνετῇ κυβερνητικῇ διοικήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρὸς ἐνίσχυσιν καί ἐνθάρρυνσιν ἡμῶν τῶν Ἀγιοταφιτῶν καί τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ, ἵνα συνεχίσωμεν ἡνωμένοι μεταξύ ἡμῶν καί μετ' Αὐτῆς τόν ἀγῶνα ἡμῶν διὰ τήν κατάκτησιν τοῦ βελτίονος καί τοῦ τελείου πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος καί τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, εὐχόμαι Ὑμῖν ἔτη πολλά ἐν ὑγιείᾳ ἀδιαπτῶτῳ καί εὐσταθείᾳ ἀδιασαλεύτῳ, ἵνα χαίρησθε καί ἀγαλλιᾶσθε βλέποντες τήν Ἐκκλησίαν Σιών τῆς Ἀγίας, τόν Θρόνον τῆς ὁποίας ἐχαρίσατο Ὑμῖν ὁ Θεός, πορευομένην ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν, ἀπὸ προόδου εἰς πρόοδον καί ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν. Γένοιτο.»

Στη συνέχεια τον Μακαριώτατο προσφώνησε ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοςόπουλος, ο οποίος ανέφερε:

«Μακαριώτατε,

Έχω την ιδιαίτερη τιμή να σας εκφράσω τα θερμότερα συγχαρητήρια της Ελληνικής Δημοκρατίας και εμού προσωπικώς για την 18η επέτειο της ενθρονίσεώς Σας. Οι συνεργάτες μου και εγώ είμαστε ευτυχείς να τιμούμε τη λαμπρή αυτή επέτειο μαζί με το Πατριαρχείο, την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και το Ποίμνιό σας, εμφορούμενοι από βαθύτατο σεβασμό προς την Υμετέρα Μακαριότητα και ευγνωμοσύνη για τον αγώνα σας και το πολύτιμο έργο που επιτελείτε, από την αίσια ημέρα κατά την οποία ανήλθατε στον σεπτό Θρόνο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

Ουδείς λησμονεί ότι αναλάβετε το έργο αυτό υπό συνθήκες οι οποίες ήταν από τις πλέον απαιτητικές και επικίνδυνες στη σύγχρονη ιστορία του παλαιφάτου Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Όμως η Εκκλησία ανευρίσκει πάντοτε την δύναμη και την σοφία να αντιμετωπίσει και τις σοβαρότερες κρίσεις. Στη μακρά και επίπονη διαδρομή έκτοτε, Εσείς και η Αγιοταφίτικη Αδελφότητα έχετε ανορθώσει και ενισχύσει το κύρος και την ακτινοβολία του Πατριαρχείου, επ' ωφελεία όχι μόνο του υψηλού πνευματικού και ποιμαντικού του έργου, αλλά και της διαφύλαξης των δικαίων του, της προστασίας των ιερών προσκυνημάτων στους Αγίους Τόπους και της υψίστης αποστολής του, της θεματοφυλακής της δισχιλιετούς παράδοσής του στην Αγία Γη.

Επιπλέον, υπό την πεφωτισμένη ηγεσία σας, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων δεν αποτελεί μόνο παράδειγμα διάπυρης προσήλωσης στην φυλακή της παράδοσής του και της Ορθόδοξης Πίστεως, αλλά και οδηγό στην οδό της μετριοπάθειας και του διαλόγου. Σε καιρούς διαρκών προκλήσεων, οξυμένης διεθνώς αντιπαλότητας και μισαλλοδοξίας, έχετε συμβάλει τα μέγιστα με την καθοδήγησή σας, με υπομονή και αδελφική αγάπη, ώστε να στερεωθεί αξιοθαύμαστη ομόνοια και συνεννόηση μεταξύ των χριστιανικών Εκκλησιών στην Αγία Γη. Παράδειγμα παγκόσμιας εμβέλειας, αλλά και απαραίτητη συνθήκη για την διάσωση της χριστιανικής κληρονομιάς και παρουσίας στους Αγίους Τόπους.

Οι προκλήσεις δεν λείπουν και σήμερα και ίσως δεν θα λείψουν στο ορατό μέλλον. Τα Ιεροσόλυμα, οι Άγιοι Τόποι και η ευρύτερη περιοχή ευρίσκονται και πάλι στο επίκεντρο βαθύτατης κρίσης, η οποία έχει εξελιχθεί σε πολεμική. Απέναντι στον πόνο και την δυστυχία που προκαλούν άλογες και βίαιες πολιτικές, εθνικές και θρησκευτικές εξάρσεις, το Πατριαρχείο, υπό την ηγεσία σας, παρέχει πνευματική παρηγοριά, αλλά και αποτελεί ενεργό και αταλάντευτο παράγοντα σταθερότητας και καταλλαγής. Προπάντων αποτελεί σημείο αναφοράς για τις ευγενείς ηθικές και πνευματικές αξίες, διατηρώντας άσβεστη την ελπίδα που το δοκιμαζόμενο Ποίμνιό σας, αλλά και όλη η ταλανιζόμενη Ανθρωπότητα έχουν ανάγκη.

Όπως γνωρίζετε, εκλήθην να αναλάβω τα δικά μου καθήκοντα, μόλις τρεις εβδομάδες, πριν την έκρηξη της σημερινής κρίσης. Σας είμαι ειλικρινώς ευγνώμων για την αμέριστη συνεργασία, αλλά και την σοφή συμβουλή που γενναιόδωρα μου έχετε παράσχει, πολύτιμους αρωγούς στην δική μου αποστολή.

Μακαριώτατε,

Η Ελλάδα περιβάλλει με ειλικρινή και βαθύτατο σεβασμό Εσάς και την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, με πλήρη συναίσθηση της επίμοχθης αποστολής σας. Έχω την τιμή να ανανεώσω σήμερα εξ ονόματός της τις διαβεβαιώσεις της, ότι παραμένει προσηλωμένη στην βούλησή της να έρχεται αρωγός και συμπαραστάτης του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων. Για την Ελληνική Δημοκρατία, η προάσπιση των δικαίων και προνομίων του Πατριαρχείου στην Αγία Γη, η ενίσχυση της θεματοφυλακής της ορθόδοξης παράδοσης και η διαφύλαξη της χριστιανικής κληρονομιάς και παρουσίας αποτελούν επιταγή ύψιστης σημασίας. Η οποία αφορά το σύνολο του Ελληνισμού, εντός και εκτός των ελληνικών συνόρων, την ιστορική του διαδρομή και την πνευματική του ταυτότητα. Συνεπώς, και το μέλλον του.

Εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας και των μελών του Γενικού Προξενείου, Σας υποβάλλω τις θερμότερες ευχές μας για έτη πολλά και ευτυχή στον Ιεροσολυμιτικό Πατριαρχικό Θρόνο, υγεία και συνεχή επιτυχία στο υψηλό έργο σας.»

Εκ μέρους του ποιμνίου της Ναζαρέτ απηύθυνε προσφώνηση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο οποίος ανέφερε:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἀσμενέστατα προσήλθομεν σήμερον ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρέτ, πατρίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, καί πόλεως τῆς Κεχαριτωμένης Κόρης, τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἥτις ἐδέχθη τό κοσμοσωτήριον Εὐαγγέλιον τῆς συλλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παρά τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ὅπως συνεορτάσωμεν καί συμπανηγυρίσωμεν σύν πάσῃ τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Ἀδελφότητι καί παντί τῷ πληρώματι τοῦ ἡμετέρου Παλαιφάτου Πατριαρχείου, τήν 18ην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας Πεπνυμένης καί Θεοφρουρήτου Μακαριότητος εἰς τόν περίλαμπρον Ἀποστολικόν Θρόνον τῆς Ἀγίας Σιών, τῆς Μητρός πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμιμνησκόμεθα τήν λαμπράν δεκαοκταετήν Πατριαρχικήν Ποιμαντορίαν τῆς Ὑμετέρας Γερασμιοτάτης Μακαριότητος, καθ' ἣν Αὕτη οὐκ «ἐδῶκε ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς... καί τοῖς βλεφάροις... νυσταγμόν καί ἀνάπαισιν τοῖς κροτάφοις» (πρβλ. Ψαλμ. ρλα', 4) πρός διδαχὴν καί καταρτισμόν τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου Αὐτῆς, πρός πρόοδον καί προκοπὴν τῆς ἡμετέρας Γεραρᾶς Ἀδελφότητος καί πρός διαρκῆ καί ἀμείλικτον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἡμετέρου παλαιφάτου Πατριαρχείου.

Μακαριώτατε, ὡς Ἀρχιερεὺς καί Ποιμὴν τῆς κατὰ Ναζαρέτ Ἐκκλησίας καί ὁμιλῶν ἐκ μέρους τῶν Ἀγίων Καθηγουμένων τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων καί τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Γαλιλαίας, τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ναζαρέτ, τῶν Προέδρων καί τῶν μελῶν τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῆς Ἐπαρχίας Γαλιλαίας καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, προάγομαι, ὅπως ἐκφράσω ἐκ μυχίων καρδίας εὐχαριστίας τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, καθ' ὅτι Αὕτη ἀποτελεῖ τήν μετὰ Θεόν καταφυγὴν ἡμῶν εἰς τὰ κατὰ καιροὺς ἀνακύπτοντα προβλήματα, εἰς τὰ ὅποια παρίσταται Αὕτη ὡς γνήσιος πατήρ νοουθετῶν, καθοδηγῶν καί συνδράμων τόσον ἡμᾶς προσωπικῶς ὅσον καί ὁποιονδήποτε καταφεύγει εἰς τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ἰδίᾳ δέ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας «τάς πονηράς», καθ' ἃς ἐνέσκηπεν αὖθις ἀκοή πολέμου εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν.

Ὅθεν, δεόμεθα τοῦ Τρισηλίου καί Τριφαοῦς Θεοῦ ἡμῶν, ὅπως ἐνισχύῃ τήν Ὑμετέραν Σοφωτάτην Κορυφήν τῆς Ἀγίας Σιών, παρέχων Αὐτῇ ἔτη πλεῖστα, ὑγιεῖαν κατ' ἅμφω καί τήν ἐξ ὕψους δύναμιν καί τήν θείαν παρηγορίαν, ἰδίᾳ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου, πρὸς συνέχισιν τῆς Ἀποστολικῆς καί Πατριαρχικῆς οἰακοστροφίας Αὐτῆς, δι' ἧς Αὕτη ὁδηγεῖ τήν ὁλκάδα τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς λιμένα εὖδιον, πρὸς οἰκοδομήν πίστεως τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου ἡμῶν, πρὸς ἔπαινον τῆς γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας!

Ἦτε πολλά!!!»

Επίσης προσφωνήσεις ἀπηύθυναν ἀντιπρόσωποι ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ὁ εκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Ἀρχιμανδρίτης π. Βασιανός καὶ ὁ εκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Ἀρχιμανδρίτης π. Θεόφιλος, Ἀγιοταφίτες εκπρόσωποι τοῦ ποιμνίου, ὁ Υπεύθυνος τῶν Σχολείων τοῦ Πατριαρχείου κ. Ὁδε Καουάς, ἡ κ. Παναγιώτα Καφετζή ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἄλλοι.

Από την πλευρά του ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος εξέφρασε τις ευχαριστίες του και αντιφώνησε τους παρευρισκόμενους. Στην αντιφώνηση του ο Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας ανέφερε:

«Χρηστός Κύριος τοῖς σύμπασι, καί οἱ οἰκτιρμοί αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τά ἔργα αὐτοῦ» (Ψλμ. 144,9), ἀναφωνεῖ ὁ Ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοςόπουλε,

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

«Αἶνεσιν Κυρίου, ὡς λέγει ὁ θεῖος Δαβίδ, λαλήσει τό στόμα μου» (Ψλμ. 144,21) ἐπὶ τῇ σημερινῇ Δεκάτῃ Ὀγδῶῃ ἐπετείῳ τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος

έν τῷ ἱστορικῷ καί Ἀποστολικῷ Θρόνῳ τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Καθώς λέγει ὁ ἀπόστολος Λουκᾶς· «τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πρξ. 20,28). Αὐτό τοῦτο τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, κατέστησε τόν δίκαιον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον, ποιμένα καί «ἐπίσκοπον Θεοῦ» (Τιτ. 1,7) «τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τοὔτέστιν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος καί οὐκ ἄνθρωπος», (Ἑβρ. 8,2).

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ταπεινότητα Ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τόν ἱερόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ὁ Χριστός εἶναι κεφαλή, καί Αὐτός ἐστιν Σωτήρ τοῦ σώματος αὐτῆς (πρβλ. Ἐφ. 5,23) κατά τόν θεῖον Παῦλον.

Διό καί Ἡμεῖς εὐγνώμονες ὄντες τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Κυρίου, κατήλθομεν μετὰ τῶν συνοδευόντων Ἡμῖν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ», (Ψλμ. 135,4).

Ἐνωτιζόμενοι τά ρήματα τοῦ θεηγόρου Πέτρου: «ποιμάνετε τό ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μή ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως, μηδέ αἰσχροκερδῶς, ἀλλά προθύμως, μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλά τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου», (Α' Πέτρ. 5,2-3), οὐκ ὠλιγωρήσαμεν τῆς καθ' ἡμέραν μερίμνης τῶν Χριστιανῶν καί δὴ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τῶν Ρωμαιορθοδόξων Κοινοτήτων, τῶν τελούντων ὑπό τήν πνευματικήν καί ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, ποιούμενοι δεήσεις καί προσευχάς εὐχαριστίας ὑπέρ πάντων ἀνθρώπων, οὓς ὁ Κύριος θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, (πρβλ. Α' Τιμ. 2,1-4).

Προσέτι δε οὐκ ἐδώκαμεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καί τοῖς βλεφάροις Ἡμῶν (πρβλ. Ψλμ. 131,4) πρός διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀποτελούντων τά ὁρατά καί ἀψευδῆ μαρτύρια τῆς ἀγιογραφικῆς ἱστορίας γενικώτερον καί τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς εὐσεβείας (Α' Τιμ. 3,16) εἰδικώτερον, ἀλλά καί τῶν σεπτῶν τόπων τῆς λογικῆς λατρείας ὡς καί τῆς προασπίσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦττον στοιχοῦντες εἰς τούς λόγους τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου: «διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καί διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνύσω», (Ἡσ. 62,1), οὐκ ἐπαύσαμεν

διαμαρτυρόμενοι καί καταγγέλλοντες πρός πᾶσαν πολιτικήν καί διπλωματικήν ἀρχήν, ἐπιτοπίως καί διεθνῶς τήν ὑπαπειλουμένην ἀλλοίωσιν τοῦ ὑφισταμένου πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ χαρακτηῆρος τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἀφ' ἑνός, καί τοῦ ὑπό τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν καί συναφῶν παραγόντων ἐπινοηθέντος χαρακτηρισμοῦ, ab-antiquo ἀνεγνωρισμένων ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν καί προσκυνηματικῶν γαιῶν, ὡς δημοσίων κήπων (National Parks), ἀφ' ἑτέρου. Σημειωθήτω, ὅτι πρός τοῦτο ἔχομεν συνεργούς τούς Προκαθημένους καί τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ.

Ἐξ ἄλλου μετ' ἀγωνίας καί βαθείας θλίψεως παρακολουθοῦμεν τάς ἀπεριγράπτους δραματικές ἐξελίξεις τῆς ἐνεστώσης πολεμικῆς συρράξεως εἰς τήν Λωρίδα τῆς Γάζης, τήν ἀπώλειαν δηλονότι ἀθῶων ἀνθρωπίνων ζωῶν ἄνευ διακρίσεως ἡλικίας, ὡς καί τήν ἐπισφαλῆ κατάστασιν τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου καταφυγόντων Γαζαίων πρός προστασίαν, καθὼς καί τῶν ἡμετέρων Ἀγιοταφικῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιβεριάδος Ἀλεξίου, Πατριαρχικοῦ ἡμῶν Ἐπιτρόπου καί τοῦ Ἱερομονάχου π. Σίλα, ἐφημερίου, τῶν διακονούντων μετ' αὐταπαρνήσεως τό ἐναπομεῖναν Χριστεπώνυνον ποίμνιον ἡμῶν. «Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός τήν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων», (Ἰω. 10,11), λέγει Κύριος.

Ἡ Γεραρά Ἀγιοταφικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης μετὰ τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος, πιστοὶ ὄντες ἐν τῇ πνευματικῇ καί ἐκκλησιαστικῇ ἀποστολῇ ἡμῶν, τῇ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθείσῃ ἡμῖν, καί ἀκούοντες εἰς τήν προτροπὴν τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου: «*Ἀδελφοί σπουδάσατε, ἵνα διὰ καλῶν ἔργων βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καί ἐκλογὴν ποιεῖσθαι*», (Β' Πέτρ. 1,10) οὐκ ἐπαύσαμεν «*μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες, μηδενὶ κακὸν ἀντί κακοῦ ἀποδιδόντες*» (πρβλ. Ρωμ. 12,17-18), ἀλλὰ ἔργον ποιούμενοι τὸν εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ. «*Οὐ γάρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καί πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ*» (Ρωμ. 14,17) κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος.

Ἡ τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἀγομένη σήμερον δεκαοκταετῆς ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος, ἀφορᾷ κυρίως καί πρωτίστως εἰς τόν θεοσύστατον θεσμόν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τεθεμελιωθείσης Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Διό καί ἀπαγγέλλει πᾶσιν ἡμῖν ὅτι «καί πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» (Μτθ. 16,18) καί «ὅτι ὁ Θεός ὄντως ἐν ἡμῖν ἐστι» (Α΄ Κορ. 14,25). Τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι ὁ σκοπός τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ οἰκοδομή καί ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. «Ἀδελφοί ... ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει» (Ἰουδ. 1,3), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Ἰούδας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἀποστολή τοῦ Χριστιανοῦ ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν κόσμῳ, ὁ ὁποῖος «κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α΄ Ἰω. 5,19) καί τελεῖ ὑπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς πίστεως ἡμῶν εἰς Χριστόν «ἐληλυθότα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ» (Ἰω. 18,37). Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἐκλήθημεν, ἵνα μαρτυρῶμεν καί ἡμεῖς. «Οὐ γάρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας» (Ρωμ. 8,15) καί «τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστός ἠλευθέρωσεν» (Γαλ. 5,1) κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος. Τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ καταγγέλλει ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐκ τοῦ τόπου τοῦ «Μαρτυρίου» τοὔτέστιν τοῦ Γολγοθᾶ καθὼς καί τοῦ «Κενοῦ Μνημείου» τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἡμεῖς δέ διάδοχοι τυγχάνοντες τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος τοῦ ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καί ὡς λέγει ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος, «φρουροί τῆς Ἐκκλησίας λελογισμένοι», οὐκ ὑπελείφθημεν μόνοι ἐν τῇ Πατριαρχικῇ, ἡγουμενικῇ καί ποιμεναρχικῇ διακονίᾳ Ἡμῶν, διότι ἔχομεν κοινωνούς καί συναντιλήπτορας τοὺς σεβαστοὺς καί ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ Ἡμῖν Ἀγιοταφίτας Πατέρας καί ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς τοὺς διακρινομένους διὰ τό ἠθικόν καί θυσιαστικόν καί φιλάδελφον τῆς Ἐκκλησίας φρόνημα. «Πάντες ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν· καί μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τόν πλησίον, ἀλλ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδέν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι· ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ Θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῷ» παραγγέλλει ὁ ἱερομάρτυς Ἰγνάτιος Ἀντιχείας.

Εἰς τὴν τῆς πίστεως ἐνότητα καί τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἰδιαίτερος τὰς ἀδελφὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἡ θρονικὴ αὕτη ἐπέτειος τῆς Μετριότητος Ἡμῶν. «Ἡ δέ ἐνότης γίνεται δι' ἀγάπης καί ἀληθείας καί προαιρέσεως ἀγαθῆς», ἐπισημαίνει ὁ πολὺς Ὠριγένης. Τοιαύτην «ἀγαθὴν προαίρεσιν» ἐπέδειξε λίαν προσφάτως ἡ ἀδελφὴ καί ὁμορος τῶν Ἀντιοχέων ἀγία Ἐκκλησία, ἀποκαθιστῶσα τὴν Εὐχαριστιακὴν μεθ' ἡμῶν Κοινωνίαν. Ἐστω ἡ

ἀγαπητική ἐν Χριστῷ πράξις αὕτη πρὸς μίμησιν καὶ τῶν ἐν διχοστασίᾳ καὶ μερισμῷ τελούντων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Διό καὶ ἡμεῖς εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις, τοὔτέστιν τοῖς Χριστιανοῖς ὡς καὶ τοῖς ἱεροῖς τόποις τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τάξαντες ἑαυτούς «ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι» (Β΄ Κορ. 4,8) ἀδιαλείπτως εὐχαριστοῦμεν καὶ προσευχόμεθα τῷ Θεῷ, ἵνα εἰρηνοποιήσῃ τὴν ἐκ τοῦ πυρός τῆς ἔχθρας δοκιμαζομένην περιοχὴν ἡμῶν, τηρήσῃ δέ, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Προκαθημένων τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἐφ. 4,3).

Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου, ἵνα κατευθύνῃ τὰς καρδίας ἡμῶν «εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Θεσ. 3,5), διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως. Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου ἐνισχύῃ καὶ διαφυλάττῃ πάντας ἡμᾶς ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, ἐξόχως δέ κατὰ τὰς δυσκόλους ταύτας ἡμέρας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα, ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καὶ τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν σεβαστῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριον Ἀγγελοσόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βασιανόν, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ρωσοφώνου ἡμῶν ποιμνίου π. Νικόλαον Κουλίνσκυ, π. Ἀλέξανδρον Κουλίνσκυ, π. Ἀλέξανδρον τῆς Κοινότητος Μπέρ - Σέβα, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τόν Πρεσβύτερον π. Σταῦρον Ἀράνκη ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπιρζέτ, τόν Πρέσβυν τῆς Ρωσίας εἰς τό

Ἰσραήλ κ. Βικτόρωφ, τόν Πρέσβυν τῆς Γεωργίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Λάσα, τόν κ. Ὅδε Καουάς, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καί τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσασαν ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἐορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου».

Το μεσημέρι παρετέθη μοναστηριακή τράπεζα.

Περισσότερες φωτογραφίες:

